

رانندگی در بحران؛ از آمادگی فنی خودروها تا جلوگیری از لایبی کشی عمر کاهی

سختگوی سازمان آتش‌نشانی تهران با اشاره به رفتارهای پرخطر برخی رانندگان در شرایط بحرانی و حتی ترافیک‌های روزمره، بر لزوم رعایت سرعت مطمئنه و آمادگی فنی خودروها در حوادث طبیعی مانند طوفان و گردوخاک، باران، برف، زلزله و مه‌گرفتگی تأکید کرد.

جلال ملکی در گفت‌وگو با ایسنا، با بیان اینکه ترافیک روزمره در شهر می‌تواند شبیه به بحران عمل کند، گفت: گاهی در ساعات عصرگاهی، شامگاهی یا هنگام شروع روز، برخی مسیرها با ترافیک سنگین مواجهند، حتی اگر این ترافیک روان باشد. باز هم با انباشت خودروها مواجهیم؛ در این میان برخی رانندگان با اصرار بر سرعت بالا و لایبی‌کنشی میان خودروها، ناامن‌ترین رفتار ممکن را نشان می‌دهند.

وی افزود: در شرایطی که دهها و صدها خودرو با رعایت قوانین و با سرعت مطمئنه در حال حرکت هستند، فقط چند راننده بی‌احتیاط با عبور مکرر از خط متند و تغییر سریع مسیر، امنیت همه را تهدید می‌کنند. در بسیاری از موارد، این افراد موجب برخورد چند خودروی دیگر می‌شوند، درحالی که خود از صحنه خارج می‌شوند و دیگران بی‌دلیل درگیر می‌شوند.

ملکی با اشاره به شرایط بحرانی نظیر باران، طوفان، گردوخاک، مه‌گرفتگی، برف، کولاک و زلزله تصریح کرد: در چنین شرایطی میدان دید رانندگان محدود می‌شود و اگر این وضعیت در شب هم رخ دهد، شدت خطر بیشتر خواهد بود. رانندگان باید با سرعت مطمئنه حرکت کنند؛ این به معنای حرکت کند نیست، بلکه سرعتی است که در آن راننده بتواند در لحظه، خودرو را کنترل و متوقف کند. سختگوی آتش‌نشانی با تأکید بر اینکه عدد درج شده روی تابلوهای سرعت همیشه نباید معیار قطعی باشد، گفت: اگر در یک خیابان سرعت مجاز ۶۰ کیلومتر است، اما شرایط محیطی اجازه توقف ایمن را نمی‌دهد، باید سرعت را از آن هم کمتر کرد و پاشش‌ری بی‌مورد بر سرعت تعیین شده می‌تواند خطرآفرین باشد.

وی همچنین درباره وقوع زلزله توضیح داد: اگر هنگام رانندگی متوجه وقوع زلزله شدیم، باید خونسردی خود را حفظ کنیم، خودرو را به آرامی کنار خیابان متوقف کرده و تا پایان لرزش‌ها، داخل خودرو بناییم و از آن پیاده نشویم.

ملکی در ادامه بیان کرد: در طوفان یا بارندگی شدید نیز وضعیت فنی خودرو اهمیت بسیاری دارد. سیستم ترمز، هیدرولیک، چراغ‌ها، برف‌پاک‌کن و سایر تجهیزات باید در بهترین حالت باشند. سختگوی سازمان آتش‌نشانی از پایان از شهروندان خواست تا در چنین شرایطی جانب احتیاط را رعایت کنند و افزود: عابران باید از خاک‌کنشی‌ها و پل‌های عابر پیاده استفاده کنند و در صورتی که شب‌ها لباس تیره بر تن دارند، برای دیده شدن توسط رانندگان، چراغ تفلن همراه خود را هنگام عبور از عرض خیابان روشن کنند.

دستگیری ۴ شورر با شلیک پلیس پایتخت

مرکز پلیس اطلاعات پایتخت از دستگیری چهار شورر به اتهام درگیری و شرارت‌های متعدد در خیابان شهید بهشتی تهران شده بودند، خبر داد.

به گزارش ایلنا، ماموران اخباری را در خصوص درگیری و نزاع چند شورر در خیابان شهید بهشتی (عباس آباد) تهران دریافتند و برای دستگیری متهمان وارد عمل شدند.

براساس این گزارش، با انجام تحقیقات از صحنه درگیری مشخص شد این چهار شورر ضمن قدرت نمایی با سلاح سرد و ایجاد درگیری با شهروندان و کسبه محل، پیش از رسیدن پلیس متواری و در مخفیگاه خود پناه شده‌اند. در این گزارش آمده است، با شناسایی مخفیگاه متهمان، طی ۲ عملیات همزمان در خیابان دماوند و نظام آباد هر چهار متهم در حالیکه سعی داشتند با پلیس درگیر شوند به ضرب گلوله پلیس زمین گیر و دستگیر شدند. از مخفیگاه های متهمان تعدادی سلاح سرد کشف که ضمیمه پرونده شد.

در پس تیت‌های خبری درباره «سارقان سابقه‌دار» که «برای چندمین بار بازداشت شدند»، یک پرسش اساسی بی‌پاسخ مانده است: «چرا کسی که بارها مجازات شده، دوباره به سرقت بازمی‌گردد؟» آیا قانون در این میان بازدارندگی لازم را ندارد یا مسأله پیچیده‌تر از چند بند کیفری و چند سال حبس است؟

با وجود اینکه طی دهه ۹۰ آمار رسمی حکایت از روند صعودی سرقت در کشور دارد به طوری که وقوع سرقت در نقطه اوج یک دهه گذشته در سال ۱۴۰۱ به عدد یک میلیون و ۱۴ هزار رسید، اما سال‌های اخیر این آمار سیر نزولی داشته است، به نحوی که میزان سرقت در سال ۱۴۰۲ نسبت به سال قبل از آن (۱۴۰۱) حدود ۷.۸ درصد و در سال ۱۴۰۳ نسبت به سال قبل (طبق گزارش اجتماعی و پیشگیری از وقوع جرم قوه قضاییه) ۱۸ درصد کاهش یافته‌است.

به گزارش ایرنا و بر اساس آمار رسمی پلیس آگاهی فراجا، در نوروز امسال نیز میزان سرقت‌ها حدود ۱۷ درصد نسبت به سال قبل کاهش یافته و حدود ۸۰ درصد از سرقت‌های انجام‌شده شناسایی و کشف شده‌است، علاوه بر این سرقت خودرو به عنوان یکی از محسوس‌ترین نوع سرقت در نوروز ۱۴۰۴ نسبت به دوره مشابه، حدود ۲۰ درصد کاهش را نشان داده است.

طبق اعلام پلیس، حدود نیمی از سارقان شناسایی‌شده دارای سابقه کیفری هستند؛ به این معنا که ۵۰ درصد از سرقت‌ها توسط افرادی صورت می‌گیرد که پیش‌تر مجازات و تنبیه شده‌اند اما همچنان به رفتار مجرمانه بازگشته‌اند. البته این مسئله فقط مختص ایران نیست، حتی کشورهای توسعه یافته اجتماعی و اقتصادی نیز گرفتار چنین معضلی هستند، برای مثال نرخ بازگشت به جرم در آمریکا حدود ۴۰ تا ۶۰ درصد و در بسیاری از کشورهای اروپایی حدود ۳۰ تا ۵۰ درصد است که تقریباً برابر با کشور ما محسوب می‌شود.

افزایش سخت‌گیری‌ها، احکام جزایی شدیدتر، نصب پلندک الکترونیکی به سارقین سابقه‌دار، محرومیت از مرخصی برای این افراد و اقدامات دیگر، اگرچه منجر به روند کاهش‌در آمار سرقت شده‌اند، اما همچنان برخی از سارقان دوباره وارد این حوزه می‌شوند و برخی دیگر نیز با وجود تحمل چندین‌باره مجازات، همچنان به سرقت بازمی‌گردند.

چرخه فقر؛ استیلای ریسک گرسنگی بر حبس
کارشناس ارشد آسیب‌های اجتماعی در این باره به خبرنگار حوزه انتظامی ایرنا گفت: بررسی‌ها نشان داده که برای بسیاری از سارقان، سرقت نه از روی طمع، بلکه از روی فقر ساختاری و درماندگی اقتصادی آغاز می‌شود، به عبارت دیگر در بسیاری از محله‌های حاشیه‌نشین، «فقر» تنها کمبود درآمد نیست، بلکه فقدان دسترسی به آموزش باکیفیت، خدمات بهداشتی و فرصت‌های شغلی است. خدیشاف خسروانی معتقد است، وقتی فردی در محله‌ای فقیر، با تحصیلات کم، بدون مهارت یا شغل ثابت زندگی می‌کند، سرقت می‌تواند برای او تنها راه زنده ماندن یا حتی حس موفقیت اجتماعی باشد. خسروانی بر عوامل محرک و حاشیه رانی این افراد تأکید کرد و گفت: فقدان کار رسمی و درآمد ثابت، روند افزایش هزینه های زندگی و ناتوانی در تأمین نیازهای پایه (مسکن، خوراک، درمان) و همچنین تعمیق شکاف طبقاتی همگی بر ورود یک فرد به بزهکاری و سرقت اثرگذار است.

بنابراین مکانیسم ورود به جرم سرقت اینگونه است که وقتی نیازهای ابتدایی خاوار تأمین نشود، «ریسک گرسنگی» و «ریسک بیماری» برای این فرد بالاتر از «ریسک حبس» یا «جریمه» جلوه می‌کند، همچنین کودکانی که در این فضا بزرگ می‌شوند، الگویی از تأمین معیشت از طریق روش‌های غیررسمی (شامل سرقت خرد) می‌پایند و این نرُم به عنوان «گزینه مشروع» در ذهن‌شان تثبیت می‌شود.

کارآمد نبودن مجازات به‌عنوان بازدارنده

مجازات، یکی از کهن ترین ابزار و قوانین بشری در مقابل ناهنجاری‌های انسانی و اجتماعی و همچنین جرم است، تجربه جهانی نشان داده مجازات‌های سنگین (حبس طولانی، شلاق، جریمه نقدی) در

چرا برخی سارقان دست از سرقت بر نمی‌دارند پشت هیله‌ها کافی نیست؟

کاهش سرقت‌های ثبت‌شده در آمار رسمی، موفقیتی قابل توجه برای دستگاه‌های انتظامی و قضایی است، اما همچنان تکرار جرم از سوی برخی از محکومان، نشان می‌دهد که رویکرد صرفاً تنبیهی نمی‌تواند به تنهایی پاسخگوی بحران بازاجتماعی‌سازی مجرمان باشد.

کوتاه‌مدت بازدارنده‌اند، اما در بلندمدت اثرشان تحلیل می‌رود.

خسروانی معتقد است تفکر مجازاتگر باید اصلاح شود زیرا تنبیه بدون آموزش مهارت‌های زندگی یا مدیریت خشم، فقط از فرد «مجرم» می‌سازد، نه «شهروند»، تجربه حبس طولانی‌مدت می‌تواند موجب «عزت نفس پایین» و «اعتیاد» شود که در نهایت بازهم فرد را به جرایم سابق و حتی جدید سوق می‌دهد.

این کارشناس آسیب‌های اجتماعی معتقد است باید برای هر مجازات تحلیل هزینه - فایده داشت، به عبارت دیگر «برای مجرم، هزینه روانی و اجتماعی جرم (از دست‌دادن فرصت‌های شغلی، انزواي اجتماعی) در مقابل نیاز فوری تأمین معاش کم‌اهمیت جلوه می‌کند.» وی گفت: سوال مهم اینجاست که آیا می‌توان با شدت‌دادن مجازات یا افزودن پندهای بیشتر به قانون مجازات اسلامی، از بازگشت مجدد سارقان جلوگیری کرد؟ پاسخ، به نظر بسیاری از کارشناسان، منفی است.

خسروانی تأکید کرد: جرمی که از دل فقر، تبعیض و بی‌عدالتی می‌جوشد، تنها با عدالت اجتماعی و بازپروری واقعی، قابل درمان است، در غیاب چنین راه‌حلهایی، قانون فقط ثبت‌کننده چرخش بی‌پایان افراد بین خیابان، کلانتری و زندان خواهد بود.

وقتی جرم، هویت می‌شود

در ادامه کارشناس ارشد آسیب‌های اجتماعی به موضوع هویت‌سازی در شغل سرقت اشاره کرد و گفت: سرقت به بخشی از هویت برخی از افراد تبدیل می‌شود و در برخی موارد، به‌ویژه در بستر محله‌های پرآسب یا باند‌های سازمان‌یافته، دزدی فراتر از یک تخلف فردی، تبدیل به یک هویت جمعی می‌شود. خسروانی بر عوامل محرک و حاشیه رانی این افراد تأکید کرد و گفت: فقدان کار رسمی و درآمد ثابت، روند افزایش هزینه های زندگی و ناتوانی در تأمین نیازهای پایه (مسکن، خوراک، درمان) و همچنین تعمیق شکاف طبقاتی همگی بر ورود یک فرد به بزهکاری و سرقت اثرگذار است.

بنابراین مکانیسم ورود به جرم سرقت اینگونه است که وقتی نیازهای ابتدایی خاوار تأمین نشود، «ریسک گرسنگی» و «ریسک بیماری» برای این فرد بالاتر از «ریسک حبس» یا «جریمه» جلوه می‌کند، همچنین کودکانی که در این فضا بزرگ می‌شوند، الگویی از تأمین معیشت از طریق روش‌های غیررسمی (شامل سرقت خرد) می‌پایند و این نرُم به عنوان «گزینه مشروع» در ذهن‌شان تثبیت می‌شود. **کارآمد نبودن مجازات به‌عنوان بازدارنده** مجازات، یکی از کهن ترین ابزار و قوانین بشری در مقابل ناهنجاری‌های انسانی و اجتماعی و همچنین جرم است، تجربه جهانی نشان داده مجازات‌های سنگین (حبس طولانی، شلاق، جریمه نقدی) در

حادثه قطار در استان کرمان تلفات و مصدومیت

چرا برخی سارقان دست از سرقت بر نمی‌دارند

پشت هیله‌ها کافی نیست؟

کاهش سرقت‌های ثبت‌شده در آمار رسمی، موفقیتی قابل توجه برای دستگاه‌های انتظامی و قضایی است، اما همچنان تکرار جرم از سوی برخی از محکومان، نشان می‌دهد که رویکرد صرفاً تنبیهی نمی‌تواند به تنهایی پاسخگوی بحران بازاجتماعی‌سازی مجرمان باشد.

تضعیف هنجارهای اخلاقی و قانونی

کارشناسان تضعیف هنجارهای اجتماعی را نیز در موضوع جرایم بی تأثیر نمی‌دانند، خسروانی در این باره معتقد است که «ا وقتی مردم می‌بینند مفسدان کلان با اختلاس‌های میلیاردی یا تخلفات مالی گسترده عملاً بدون مجازات سنگین یا بازگشت اموال روبرو می‌شوند، این پیام ارسال می‌شود که «قانون به مردم همه یکسان اجرا نمی‌شود». این کارشناس آسیب‌های اجتماعی با بیان اینکه متأسفانه این باور طی سالهای اخیر در حال گسترش است افزود: در نتیجه هنجار «دزدی بد است» سست می‌شود و بسیاری همان تصور بی‌عدالتی را به سطوح خرد تصمیم‌می‌دهند.

وی به موضوع فاصله‌های طبقاتی نیز اشاره کرد و گفت: وقتی فاصله بین درآمد و فرصت‌های دسته اول افراد عادی با طبقات مرفه افزایش می‌یابد، حس «نسبت‌گرایی فقر» تقویت می‌شود و این تجارب مقایسه‌ای، انگیزه فشرده شدن ضوابط اخلاقی در رفتارهای خرد را فراهم می‌کند.

مفاسد اقتصادی بزرگ و برخورد ناکافی با آن، نه فقط از نظر حکمرانی و اقتصادی آسیب‌زاست، بلکه به‌صورت غیرمستقیم با تضعیف هنجارهای اخلاقی و قانونی و افزایش بی‌اعتمادی اجتماعی، زمینه را برای گسترش سرقت‌های خرد نیز فراهم می‌کند، برای مقابله، لازم است با هر دو پدیده - فساد بزرگ و سرقت خرد - هم‌زمان و هماهنگ برخورد شود تا پیام «برخورد یکسان با قانون» به‌درستی به جامعه منتقل شود.

خسروانی در برون رفت از چرخه سرقت گفت: راه‌حل «تنبیه صرف» بی‌اثر است مگر آن‌که با ساختارهای پیشگیرانه و بازتوانی ترکیب شود، نیروی انتظامی و قوه قضاییه باید از نقش صرفاً کنترلی فراتر رفته و به «هماهنگ‌کنندگان» شبکه‌ای از نهادهای اجتماعی، آموزشی و اشتغال‌زا تبدیل شوند تا افراد پس از آزادی، امکان بازگشت واقعی و شرافتمندانه به جامعه را داشته باشند.

بازگشت‌پذیری پایین زندان؛ مجازاتی که راه بازگشت را می‌بندد

زندانی شدن، برای بسیاری از مجرمان خرد، پایان دزدی نیست، بلکه شروع یک ماریج بی‌پایان است، از رسمیت اجتماعی است، محفل‌های خلاف‌کاری، سازوکار «پذیرش گروهی» دارند؛ فرد تجربو «احساس تعلق» و «احترام» را فقط در این جمع تجربه می‌کند. به گفته خسروانی، دیدن خود به عنوان «متخصص سرقت»، باعث می‌شود حتی پس از آزادی، فرد انگیزه و هویت‌اش را در ادامه همان مسیر جست‌وجو کند، بنابراین این افراد نه‌تنها از بازگشت به سرقت نمی‌ترسند، بلکه آن را بخشی از شخصیت (سابقه‌دار) و وارد جامعه‌ای می‌شود که دیگر او را به

کاهش سرقت‌های ثبت‌شده در آمار رسمی، موفقیتی قابل توجه برای دستگاه‌های انتظامی و قضایی است، اما همچنان تکرار جرم از سوی برخی از محکومان، نشان می‌دهد که رویکرد صرفاً تنبیهی نمی‌تواند به تنهایی پاسخگوی بحران بازاجتماعی‌سازی مجرمان باشد.

تضعیف هنجارهای اخلاقی و قانونی

کارشناسان تضعیف هنجارهای اجتماعی را نیز در موضوع جرایم بی تأثیر نمی‌دانند، خسروانی در این باره معتقد است که «ا وقتی مردم می‌بینند مفسدان کلان با اختلاس‌های میلیاردی یا تخلفات مالی گسترده عملاً بدون مجازات سنگین یا بازگشت اموال روبرو می‌شوند، این پیام ارسال می‌شود که «قانون به مردم همه یکسان اجرا نمی‌شود». این کارشناس آسیب‌های اجتماعی با بیان اینکه متأسفانه این باور طی سالهای اخیر در حال گسترش است افزود: در نتیجه هنجار «دزدی بد است» سست می‌شود و بسیاری همان تصور بی‌عدالتی را به سطوح خرد تصمیم‌می‌دهند.

وی به گفته او، در این نقطه، مجازات دیگر نه‌تنها بازدارنده نیست، بلکه بخشی از تجربه و حتی «اعتبار» مجرم در میان هم‌رده‌هایش می‌شود. یکی از مهم‌ترین دلایل بازگشت مجدد به سرقت، فقدان نظام بازپروری در زندان‌ها و نبود حمایت اجتماعی پس از آزادی است.

سرهنگ شریفی اضافه کرد: در روی دیگر، دستگاه قضا و عدالت نیز نمی‌تواند هیچ جرمی را بدون مجازات باقی نگذارد زیرا علاوه بر از دست رفتن اقتدار، بلکه در میان افکار عمومی جامعه نیز باید پاسخگوی ایجاد نظم و امنیت باشد، بنابراین نمی‌توان انتظار داشت که سارقان از مجازات نیز معاف شوند، با این حساب شاهد مسئله‌ای پیچیده هستیم.

نبود فرصت‌های جایگزین شغلی و آموزشی

آنچه مسلم است، سرقت و فعالیت سارقانه برای دستیابی به منابع مالی صورت می‌گیرد و خلأه برنامه‌های آموزشی و اشتغال‌زایی پس از آزادی، انتخاب سرقت را همچنان به عنوان اقتصادی‌ترین گزینه باقی می‌گذارد. حجت‌الاسلام والمسلمین حمزه خلیلی معاون اول قوه قضاییه پیشنهاد و مهارت آموزی در زندان‌ها را باعث کاهش بازگشت به جرم دانست و گفت: اگر زندانی بعد از آزادی بتواند کارآفرین و شاغل شود، نرخ بازگشت زندانبان به زندان به حداقل می‌رسد و در آن زمان است که موفق عمل کرده‌ایم. طبق آخرین گزارش ها، حدود ۴۲ هزار زندانی شاغل در کشور وجود دارد که از این تعداد ۱۷ هزار زندانی در کارخانجات کشور شاغل هستند، با این وجود محدودیت تعداد مراکز فنی‌حرفه‌ای داخل یا خارج زندان و کاربردی بودن برخی آموزش ها می‌تواند چرخه بزهکاری را در سارقان قطع کند.

یکی از ضعف‌های حوزه مهارتی و آموزش اشتغال به زندانیان فاصله آن با پیشرفت های حوزه شغلی و فناوری است، دوره‌های آموزشی غیرمرتبط با نیاز واقعی بازار، باعث می‌شود فرد پس از آزادی نتواند در مشاغل قانونی جذب شود و به عبارت دیگر خود را در زنجیره خدمات به جامعه قرار دهد که هر روز در حال تغییر است. بنابراین خروج بدون مهارت یا تحصیل مجدد باعث می‌شود فرد آزادشده با ناکارآمدی‌های روانی (افت عزت‌نفس، اختلالات روانی پساتروما) و نبود شبکه حمایتی مواجه شود و در این صورت بازگشت به حرفه‌ای (سرقت) که در آن مهارت دارد آسان ترین گزینه است.

به گفته وی، چند واگن ای قطار از ریل خارج شده و تیم‌های فنی و امداد بلافاصله به محل حادثه اعزام شدند. معاون اداره کل مدیریت بحران استان افزود: انتقال مسافران با همکاری نیروهای امدادی، پلیس و مسئولان محلی در حال انجام است. طبق اعلام وی، علت دقیق حادثه در حال بررسی است و جزئیات بیشتری به زودی اعلام خواهد شد.

محمدعلی عرب‌نژاد-معاون اداره کل مدیریت بحران استانداری کرمان- در گفت‌وگو با ایسنا اظهار کرد: خوشبختانه هیچ‌ک از مسافران آسیب ندیده‌اند و تاکنون گزارشی از مصدومیت در این حادثه دریافت نشده است.

حوادث

پیام فرمانده کل فراجا به مناسبت انتصاب علی لاریجانی

فرمانده کل فراجا، در پیامی انتصاب علی لاریجانی به عنوان دبیر شورای عالی امنیت ملی و نماینده مقام معظم رهبری (مدظله‌العالی) در این شورا را تبریک گفت.

به گزارش ایسنا، در بخشی از این پیام آمده است: «انتصاب جنابعالی به سمت دبیر شورای عالی امنیت ملی و نیز نماینده مقام معظم رهبری در آن شورای محترم، در این برهه حساس از تاریخ ایران اسلامی عزیز، نشان از لیاقت، تعهد و تخصص شما دارد. رضاء واقع داریم که با توجه به تجربیات ارزشمند و تعیین‌کننده مدیریت سیاسی‌ان در طول تاریخ سراسر افتخار انقلاب اسلامی، در مسیر رشد، پیشرفت و شکوفایی توأم با امنیت پایدار، موفق و مؤید خواهید بود.»

فرمانده کل انتظامی کشور همچنین ضمن تبریک این انتصاب، بر همراهی کامل نیروهای انتظامی با مجموعه شورای عالی امنیت ملی تأکید کرده و افزود: «اینجانب به همراه سایر پرسنل مقتدر انتظامی، در راستای تحقق اهداف نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران تحت زعامت فرمانده معظم کل قوا حضرت امام خاتمه‌ای عزیز، تمام توان خود را در جهت کوششی دریع نخواهیم ورزید.»

سرینیب‌راران در پایان پیام خود از خدمات سردار علی‌اکبر احمدیان در دوران تصدی مسئولیت دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی قدردانی کرده و برای ایشان در سمت جدید آرزوی توفیق کرد.

کولیوند:

خبرنگار روایت‌گر امید در دل ویرانی است

رئیس جمعیت هلال احمر گفت: خبرنگاران، روایت‌گر امید در دل ویرانی و نگهبانان حافظه جمعی ملت هستند.

پاشایم خبرنگاران جوان - پیرحسین کولیوند در پیام ضمن گرامیداشت فرارسیدن ۱۷ مرداد و تبریک روز خبرنگار، گفت: خبرنگار، نه صرفاً راوی رویدادها که دیدبان وجدان بیدار جامعه است، او در خط مقدم اطلاع‌رسانی، هم‌پای امدادگران خطر می‌کند، قدم به میدان‌های آتش و خون می‌گذارد و بی‌آنکه نامی‌بخواید، حقیقت را به تصویر می‌کشد. به گفته وی، روز خبرنگار، یادآور مقام شامخ آن است که با قلم و دوربین، فریاد مظلومیت را به گوش جهانیان می‌رسانند.

کولیوند در ادامه افزود: ما در جمعیت هلال احمر به روشنی دیده‌ایم که چگونه خبرنگاران شریف، همدل و همسنگر امدادگران، حوادث تلخ و شیرین را روایت کرده‌اند؛ با سیلاب‌ها و زلزله‌ها در سرزمین‌مان گرفته تا همراهی در مأموریت‌های بشردوستانه در فلسطین، لبنان و غزه.

رئیس جمعیت هلال احمر در ادامه پیام خود آورده است: در روزهای پر التهاب تهاجم جایگاه‌نانه رژیم صهیونیستی، این خبرنگاران بودند که با وجود خطر و تهدید، صدای کودکان مظلوم و مدارن داغدار را به گوش دنیا رساندند؛ آنانی که تصویر قساوت دشمن و مظلومیت مردم بی‌پناه را به جهانیان نشان دادند و نامشان در کنار شهدای بشردوستی و آزادی‌گوا جوادنه خواهد ماند.

در پیام کولیوند آمده است: ما در هلال احمر، خبرنگاران را سفیران انسان‌دوستی می‌دانیم. قلم آنان، ادامه مسیر امدادگری است؛ و دوربین‌شان، انعکاس چهره راستین خدمت بی‌منت. خبرنگاران، روایت‌گر امید در دل ویرانی‌اند و نگهبانان حافظه جمعی ملت. رئیس جمعیت هلال احمر در این پیام افزود: است: در این روز فرخنده، از تمام خبرنگاران متعهدی که با صداقت و جسارت، مأموریت‌های امدادی، آرمان‌های بشردوستانه و صدای بی‌صدایان را به تصویر کشیده‌اند، صمیمانه تقدیر و تشکر می‌کنم.

کولیوند در پیام تبریک خود به خبرنگاران تصریح کرده، اینجانب از خانواده بزرگ جمعیت هلال‌احمر جمهوری اسلامی ایران، ضمن گرامیداشت یاد و خاطره شهدای رسانه، به‌ویژه خبرنگارانی که در مسیر رسالت انسانی خود در میدان‌های جنگ، بحران و ظلم جان باختند، روز خبرنگار را تبریک عرض می‌کنم و توفیق روزافزون، سلامت و عزت را برای همه خبرنگاران شریف و آزاداندیش کشورمان از خداوند متعال خواستارم.

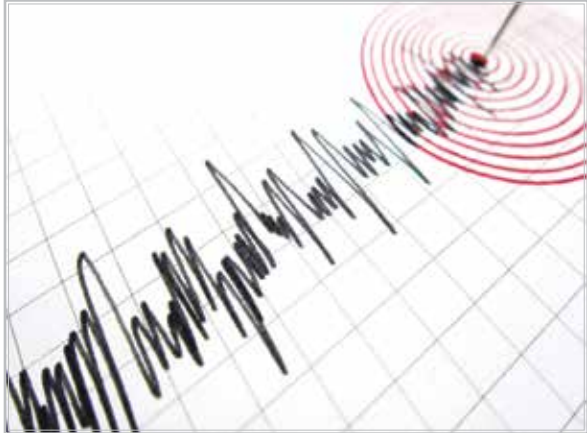
عامل زلزله‌های کوچک غرب تهران به روایت استاد پژوهشکده زلزله‌شناسی

کدام زلزله‌ها اعلام نمی‌شوند؟

زارع می‌گوید: از سوی دیگر، استخراج آب‌های زیرزمینی طی دهه‌ها جرم را از پوسته‌ی بالایی حذف می‌کند و منجر به بازگشت کثشان پوسته می‌شود. این تخلیه می‌تواند میدان تنش را در ژرفای بیشتر تغییر دهد. تغییرات تنش به کوچکی ۰/۱ تا ۱ بار می‌تواند باعث ایجاد زلزله در گسل‌های با تنش بحرانی شود. زلزله‌ی لوکرا با بزرگای ۵/۱ در اسپانیا در ۱۱ به ۲۰۱۱ به تخلیه‌ی آب‌های زیرزمینی در یک سفره‌ی زیرزمینی مرتبط بود که تنش‌ها را روی گسلی کم‌ژرفا در ۴ تا ۲ کیلومتری سطح تغییر داد. توسعه‌ی لغزش به سمت سطح رخ داد و مساحت لغزش گسل با الگوی تغییر تنش کولمب مثبت ناشی از استخراج آب‌های زیرزمینی در یک سفره‌ی حوضی مجاور همبستگی داشت. در دره‌ی مرکزی کالیفرنیا، پمپاژ آب‌های زیرزمینی با افزایش لرزه‌خیزی در سیرا نوادا، از جمله رویدادهای پوسته‌ای ژرف‌تر، مرتبط بوده است. در اوکلاهامای آمریکا، هرچند تنش زلزله‌های القایی ناشی از تزریق فاضلاب هستند، پمپاژ‌های کم‌ژرفا در انتقال تنش به گسل‌های ژرف‌تر نقش داشته‌اند.

چرا زلزله ثبت نشد؟

استاد پژوهشکده زلزله‌شناسی درباره اینکه چرا زلزله امروز ثبت نشده، می‌گوید: اعلام نشدن زلزله با بزرگای ۲/۵ به سیاست‌گذاری مرکز لرزه‌نگاری کشور ی حدود ۱۲ سال پیش بازمی‌گردد. حمید عبیدی‌نژاد، سفیر ایران در انگلیس و رئیس تیم کارشناسی هیئت مذاکره‌کننده هسته‌ای ایران، در ۱ بهمن ۱۳۹۶ با انتشار پستی در صفحه‌ی اینستاگرام خود اشاره کرد که پس از زلزله‌ی کرمانشاه، برخی رسانه‌ها با اعلام اخبار زلزله‌های حتی کوچک، باعث شده‌اند مردم در التهابی دائمی در انتظار زلزله باشند. او پرسید آیا اعلام عمومی تمامی زمین‌لرزه‌های ثبت‌شده توسط

لرزه‌نگارها لازم است و آیا این اعلام نتیجه‌ی مفیدی دارد؟

او تأکید می‌کند: به باور من عدم اعلام زلزله‌های کوچک به کاهش نگرانی مردم کمکی نمی‌کند و در عوض می‌تواند در مناطق پرجمعیتی مانند استان تهران به ابهام درباره‌ی رخدادها منجر شود. زلزله‌های کوچک که در ژرفای کم در مناطق پرجمعیت رخ می‌دهند، بالاخره توسط گروه‌هایی از مردم احساس می‌شوند و باید درباره‌ی چنین رخدادهایی شفاف‌سازی دقیقی انجام شود.